

[Strona Główna](#) > ... > [Postępowanie Sądowe](#) > [Sprawy Cywilne](#) > [Uznawanie i wykonywanie Orzeczeń Sądowych](#) > [Jak Doprowadzić Do Wykonania Orzeczenia](#) > [Romania](#)

Jak doprowadzić do wykonania orzeczenia

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Co oznacza wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych?

Przepisy dotyczące egzekucji znajdują się w art. 622–914 kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie egzekucyjne stanowi drugi etap postępowania cywilnego, a jego głównym celem jest zapewnienie faktycznego wykonania prawa uznanego w wyroku sądu lub innym tytule egzekucyjnym. W toku egzekucji przymusowej wierzyciel, który jest uprawniony na mocy wyroku sądu/tytułu egzekucyjnego, zmusza dłużnika do spełnienia wynikających z tego wyroku/tytułu egzekucyjnego obowiązków, których dobrowolnego spełnienia dłużnik odmówił.

W rumuńskim kodeksie postępowania cywilnego przewidziano wykaz bezpośrednich i pośrednich środków egzekucyjnych.

Bezpośrednie środki egzekucyjne są to środki dotyczące przedmiotu zobowiązania określonego w tytule egzekucyjnym, tj. zajęcie ruchomości – art. 893–895 kodeksu postępowania cywilnego; zajęcie nieruchomości – art. 896–902 kodeksu postępowania cywilnego; oraz spełnienie obowiązku dokonania lub zaniechania określonej czynności przewidziane w art. 903–914 kodeksu postępowania cywilnego (w tym przepisy szczególne dotyczące wykonywania wyroków dotyczących małoletnich, przewidziane w art. 910–914) oraz art. 1527 i nast. kodeksu cywilnego. Jeżeli chodzi o egzekucję obowiązku dokonania określonej czynności, prawo rozróżnia obowiązek, który może wypełnić również osoba lub podmiot inny niż dłużnik, oraz obowiązek, który może wypełnić wyłącznie dłużnik (*intuitu personae*).

Egzekucja pośrednia obejmuje odzyskanie sumy pieniężnej będącej przedmiotem tytułu egzekucyjnego w drodze przymusowej sprzedaży majątku dłużnika. Przykładami pośrednich środków egzekucyjnych są zajęcie sum pieniężnych i zajęcie (a następnie sprzedaż) majątku. Kolejnym środkiem jest zajęcie ogólnych dochodów z nieruchomości.

Do obowiązków, które mogą podlegać egzekucji, zaliczają się: zapłata sumy pieniężnej, przekazanie składnika majątku lub prawa do jego użytkowania, zburzenie budynków/zniszczenie upraw/przerwanie robót lub obowiązki związane z ustaleniem pieczy nad małoletnimi lub miejscem ich zamieszkania oraz prawa do kontaktów.

2 Jakie organy są właściwe w zakresie wykonywania orzeczeń?

Wyroki sądu i pozostałe tytuły egzekucyjne wykonuje komornik sądowy (*executor judecătoresc*), którego kancelaria znajduje się w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca położenia nieruchomości w przypadku zajęcia nieruchomości/niezebranych owoców oraz w przypadku egzekucji bezpośredniej z nieruchomości. Zajęcia ruchomości oraz bezpośredniej egzekucji z ruchomości dokonuje komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania/siedziby

statutowej dłużnika lub miejsca położenia przedmiotowego majątku. Jeżeli miejsce zamieszkania / siedziba statutowa dłużnika znajduje się za granicą, właściwy jest dowolny komornik sądowy.

Zajęcie na wniosek wierzyciela przeprowadza komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania/siedziby statutowej dłużnika lub osoby trzeciej, której dotyczy zajęcie. Organem właściwym do zajęcia rachunku bankowego/rachunków bankowych osoby fizycznej lub prawnej jest komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania/siedziby statutowej dłużnika lub dla siedziby głównej/oddziału instytucji kredytowej, w której dłużnik otworzył przedmiotowy rachunek/przedmiotowe rachunki. Jeżeli dłużnik otworzył kilka rachunków, organem właściwym do zajęcia wszystkich rachunków jest komornik sądowy właściwy dla któregośkolwiek z miejsc, w których otwarto rachunki. Sądem przeprowadzającym postępowanie egzekucyjne jest sąd rejonowy (*judecătorie*) właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby statutowej dłużnika na dzień wniesienia sprawy do organu egzekucyjnego. Jeżeli miejsce zamieszkania/siedziba statutowa dłużnika nie znajduje się w Rumunii, sądem właściwym jest sąd rejonowy właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby statutowej wierzyciela, a jeżeli to miejsce zamieszkania/ta siedziba statutowa nie znajdują się w Rumunii, sądem właściwym jest sąd rejonowy właściwy dla siedziby statutowej komornika sądowego, któremu wierzyciel zlecił przeprowadzenie egzekucji.

Sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne rozpoznaje wnioski o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, sprzeciwu wobec egzekucji i wszelkie inne kwestie występujące w toku postępowania egzekucyjnego, z wyjątkiem tych kwestii, dla których zgodnie z prawem właściwe są inne sądy lub organy.

Opłata skarbową za wnioski o stwierdzenie wykonalności orzeczenia wynosi 20 lejów za każdy tytuł egzekucyjny (nadzwyczajny dekret rządowy nr 80/2013 w sprawie opłat skarbowych, z późniejszymi zmianami).

3 Jakie warunki muszą być spełnione, aby można było wydać tytuł wykonawczy?

3.1 Postępowanie

Egzekucję można przeprowadzić wyłącznie na podstawie orzeczenia sądu (prawomocnego wyroku, postanowień opatrzonych rygorem tymczasowej wykonalności) lub innego sporządzonego na piśmie aktu uznawanego zgodnie z prawem za tytuł wykonawczy (aktu notarialnego, dłużnego papieru wartościowego, wyroku sądu polubownego itp.).

Po otrzymaniu wniosku o egzekucję złożonego przez wierzyciela komornik podejmuje czynności w celu jego rejestracji. Komornik sądowy wydaje postanowienie stwierdzające wykonalność orzeczenia bez wzywania stron. Stwierdzenie wykonalności umożliwia wierzycielowi zwrócenie się do właściwego komornika sądowego z wnioskiem o zastosowanie, jednocześnie albo po kolei, wszystkich dostępnych środków egzekucyjnych, aby wykonać prawa wierzyciela, w tym prawo do odzyskania kosztów egzekucji. Stwierdzenie wykonalności jest skuteczne na całym terytorium państwa i dotyczy również tych tytułów egzekucyjnych, które zostaną wydane przez komornika sądowego w zatwierdzonym postępowaniu egzekucyjnym.

Komornik sądowy może doręczać pisma procesowe osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika do doręczeń, a jeżeli nie jest to możliwe – na warunkach przewidzianych w przepisach prawnych dotyczących wzywania do stawiennictwa przed sądem i doręczania pism procesowych.

Po otrzymaniu wniosku o egzekucję komornik sądowy zarządza w drodze postanowienia rejestrację wniosku i założenie akt postępowania egzekucyjnego lub, w stosownych przypadkach, odmawia wszczęcia postępowania egzekucyjnego i przedstawia stosowne uzasadnienie. Wierzyciel jest niezwłocznie informowany o postanowieniu komornika. Jeżeli komornik sądowy odmawia wszczęcia postępowania egzekucyjnego, wierzyciel może wnieść skargę do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne w terminie 15 dni od dnia doręczenia postanowienia komornika.

Najpóźniej w ciągu trzech dni od rejestracji wniosku komornik sądowy wnosi do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o stwierdzenie wykonalności, a także składa do tego sądu – w formie należycie poświadczonych odpisów – wniosek wierzyciela, tytuł egzekucyjny, postanowienie komornika oraz potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej.

Wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia jest rozpoznawany w terminie maksymalnie siedmiu dni od jego zarejestrowania w sądzie; rozstrzygnięcie przyjmuje postać postanowienia, które sąd wydaje na posiedzeniu niejawnym bez wzywania stron. Wydanie postanowienia może się opóźnić o maksymalnie 48 godzin, a jego uzasadnienie musi zostać ogłoszone najpóźniej w terminie siedmiu dni od daty wydania postanowienia.

Stwierdzenie wykonalności umożliwia wierzycielowi zwrócenie się do komornika sądowego, który wniósł o wydanie stwierdzenia wykonalności, z wnioskiem o zastosowanie, jednocześnie albo po kolei, wszystkich dostępnych środków egzekucyjnych przewidzianych w prawie, aby wykonać prawa wierzyciela, w tym prawo do odzyskania kosztów egzekucji. Stwierdzenie wykonalności jest skuteczne na całym terytorium państwa. Dotyczy ono również tych tytułów egzekucyjnych, które zostaną wydane przez komornika sądowego w toku zatwierdzonego postępowania egzekucyjnego.

Sąd może oddalić wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia wyłącznie wówczas, gdy: wniosek podlega właściwości innego organu egzekucyjnego; postanowienie lub, w stosownych przypadkach, dokument nie jest tytułem egzekucyjnym; dokument, który nie jest wyrokiem sądu, nie spełnia wszystkich wymogów formalnych; roszczenie nie jest pewne, nie ma ustalonej kwoty i nie jest należne; dłużnik dysponuje immunitetem uniemożliwiającym podjęcie przeciwko niemu czynności egzekucyjnych; dokument zawiera postanowienia niemożliwe do realizacji w drodze egzekucji lub zachodzą również inne przeszkody.

Postanowienie, w którym sąd uznaje za dopuszczalny wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, nie podlega zaskarżeniu, ale może zostać zmienione, jeżeli zaskarżone zostaną czynności egzekucyjne. Postanowienie o oddaleniu wniosku o stwierdzenie wykonalności orzeczenia może zaskarżyć wyłącznie wierzyciel w terminie 15 dni od dnia jego doręczenia.

Krajowa Unia Komorników Rumuńskich (Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești) ustala i aktualizuje, po zatwierdzeniu przez Ministra Sprawiedliwości, minimalne opłaty za usługi świadczone przez komorników sądowych. W zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości nr 2550/2006 z dnia 14 listopada 2006 r., z późniejszymi zmianami, ustalono następujące minimalne i maksymalne opłaty za dokonanie czynności:

Powiadamanie o pismach procesowych i ich doręczanie: 20–400 RON

Egzekucja bezpośrednia

- eksmisje: 150–2 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 5 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną;
- egzekucja prawa pieczy nad małoletnimi lub ustalenie ich miejsca zamieszkania: 50–1 000 RON;
- egzekucja prawa do kontaktów z małoletnimi – 50–500 RON;
- przywrócenie posiadania, ustalenie granic nieruchomości, ustanowienie służebności, przekazanie składnika majątku itd.: 60–2 200 lejów w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną i 5 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną;
- przerwanie robót/zburzenie budynku: 150–2 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną i 5 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną.

Egzekucja pośrednia

opłata minimalna

w przypadku długów poniżej 50 000 RON: 10% kwoty oraz 75 RON + 2% kwoty powyżej 1 000 RON

w przypadku długów powyżej 50 000 RON, ale poniżej 80 000 RON: 1 175 RON + 2% kwoty powyżej 50 000 RON

w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 1 775 RON + 1% kwoty powyżej 80 000 RON

w przypadku długów powyżej 100 000 RON: od 2 500 RON + 1% kwoty powyżej 100 000 RON do 5 500 RON + do 0,5% kwoty powyżej 400 000 RON

Zajęcie

opłata maksymalna

w przypadku długów do 50 000 RON: 10%

w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 5 000 RON + do 3% kwoty powyżej 50 000 RON

w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 5 900 RON + do 2% kwoty powyżej 80 000 RON

w przypadku długów powyżej 100 000 RON: 6 300 RON + do 1% kwoty powyżej 100 000 RON

opłata minimalna

w przypadku długów poniżej 50 000 RON: 10% kwoty oraz 75 RON + 2% kwoty powyżej 1 000 RON

w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 1 175 RON + 2% kwoty powyżej 50 000 RON

w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 1 775 RON + 1% kwoty powyżej 80 000 RON

w przypadku długów powyżej 100 000 RON: od 2 500 RON + 1% kwoty powyżej 100 000 RON do 5 500 RON + do 0,5% kwoty powyżej 400 000 RON

Niespłacenie weksla trasowanego, weksla własnego lub czeku: 150–400 RON

opłata maksymalna

w przypadku długów do 50 000 RON: 10%

w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 5 000 RON + do 3% kwoty powyżej 50 000 RON

w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 5 900 RON + do 2% kwoty powyżej 80 000 RON

w przypadku długów powyżej 100 000 RON: 6 300 RON + do 1% kwoty powyżej 100 000 RON

Ustalenie faktów i spis inwentarza majątku: 100–2 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 5 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Sprzedaż w drodze licytacji publicznej składnika majątku objętego podziałem sądowym: 150–2 200 RON

Zajęcie zabezpieczające: 100–1 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 2 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Złożenie do depozytu: 100–1 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 2 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Zajęcie wierzycielności dłużnika: 100–1 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 2 200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Rejestracja oferty: 50–350 RON

Konfiskaty: 10% zysku (minimalnie) – 10% zysku (maksymalnie)

Porady w zakresie przygotowywania tytułów egzekucyjnych: 20–200 RON

3.2 Główne warunki

Zob. odpowiedź na pytanie 2.1.

Wierzyciel i dłużnik mogą uzgodnić, że egzekucja obejmie całość/część dochodów pieniężnych dłużnika, że sprzedaż zajętego majątku nastąpi za obopólnym porozumieniem lub że dług zostanie spłacony w inny sposób dopuszczalny zgodnie z prawem.

W przypadku wyroku wydanego przez sąd zagraniczny wymagane jest – w razie potrzeby – przeprowadzenie dodatkowego postępowania, tj. uzyskanie postanowienia stwierdzającego wykonalność (*exequatur*).

Dochody i majątek dłużnika mogą podlegać egzekucji, jeżeli można je zająć i wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonania praw wierzycieli. Majątek podlegający szczególnym przepisom dotyczącym obrotu można zająć wyłącznie na warunkach przewidzianych przez przepisy prawa.

Jeżeli chodzi o dłużnika, przewidziano szczególny warunek, zgodnie z którym nie można wszcząć postępowania egzekucyjnego, chyba że dłużnik został właściwie wezwany przed sąd na potrzeby każdego rodzaju egzekucji. Przewidziano również inne przepisy szczególne dotyczące dłużnika, np. przepisy dotyczące małoletnich dłużników lub pełnoletnich dłużników niemających zdolności do czynności prawnych – wobec takich dłużników nie można prowadzić żadnych czynności egzekucyjnych, jeżeli nie mają oni opiekuna lub kuratora.

4 Przedmiot i charakter środków egzekucyjnych

4.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać egzekucji?

Egzekucji mogą podlegać przychody dłużnika, w tym ogólne przychody z nieruchomości, środki na rachunkach bankowych, ruchomości i nieruchomości itd. Zob. odpowiedź na pytanie 1.

4.2 Jakie skutki mają środki egzekucyjne?

Po zidentyfikowaniu ruchomości należących do dłużnika lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich dokonuje się ich zajęcia. Na wniosek komornika sądowego zajęcie można odnotować w rejestrze działalności gospodarczej (*registruł comerțului*), elektronicznym archiwum zabezpieczeń na ruchomościach (Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare), rejestrze spadkowym (*registruł succesoral*) prowadzonym przez izbę notarialną (*camera notarilor publici*) lub w innych publicznych rejestrach. Po zajęciu majątku dłużnik nie może nim rozporządzać przez okres postępowania egzekucyjnego pod karą grzywny sądowej z wyjątkiem przypadku, w którym czynność dłużnika stanowi przestępstwo. Jeżeli należna kwota nie zostanie zapłacona, komornik sądowy sprzedaje zajęty majątek w drodze licytacji publicznej, sprzedaży bezpośredniej lub za pomocą innych środków dopuszczalnych na mocy prawa (art. 731 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

Zajęciu podlegają sumy pieniężne, papiery wartościowe lub inne podlegające zajęciu ruchome wartości niematerialne i prawne, które są należne dłużnikowi bądź znajdują się w posiadaniu osoby trzeciej w imieniu dłużnika lub które staną się należne dłużnikowi w przyszłości na podstawie istniejącego stosunku prawnego. Wszystkie zajęte sumy pieniężne i aktywa zostają zamrożone z chwilą doręczenia postanowienia o zajęciu osobie trzeciej, w stosunku do której dokonuje się zajęcia. Od chwili zajęcia majątku do chwili pełnej spłaty kwoty zobowiązań wskazanej w tytule wykonawczym, osoba trzecia, wobec której dokonano zajęcia, nie może realizować żadnych płatności ani podejmować żadnych działań, które mogłyby się przyczynić do obniżenia wartości majątku podlegającego zajęciu. Jeżeli osoba trzecia, wobec której dokonuje się zajęcia, nie wywiąże się ze swoich obowiązków wynikających z zajęcia, wierzyciel, który wystąpił o odzyskanie płatności, dłużnik lub komornik sądowy mogą skierować sprawę do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne w celu zatwierdzenia zajęcia. Prawomocne postanowienie zatwierdzające zajęcie skutkuje cesją wierzytelności i stanowi tytuł egzekucyjny skierowany przeciwko osobie trzeciej, w stosunku do której dokonano zajęcia. Po zatwierdzeniu zajęcia osoba ta wnosi do depozytu lub uiszcza płatność w wysokości wyraźnie wskazanej w postanowieniu zatwierdzającym zajęcie. Niedopełnienie tego obowiązku skutkuje wszczęciem postępowania egzekucyjnego wobec osoby trzeciej, w stosunku do której dokonano zajęcia, na podstawie postanowienia zatwierdzającego zajęcie (art. 781 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

W przypadku egzekucji z nieruchomości, jeżeli dłużnik nie spłaci zadłużenia, komornik sądowy – po doręczeniu postanowienia o stwierdzeniu wykonalności i zarejestrowaniu go w rejestrze nieruchomości (art. 813 i nast. kodeksu postępowania cywilnego) – dokonuje sprzedaży nieruchomości.

4.3 Jak długo obowiązują takie środki?

Środki wygasają po upływie sześciu miesięcy (art. 697 i nast. kodeksu postępowania cywilnego) od dnia przeprowadzenia dowolnej czynności egzekucyjnej, jeżeli okres ten upłynął, a wierzyciel nie dokonał w tym czasie innych czynności polegających na zajęciu.

Termin przedawnienia wynosi trzy lata (art. 706 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

5 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Istnieje możliwość zaskarżenia faktycznie podjętych czynności egzekucyjnych; można również zaskarżyć tytuł egzekucyjny w celu wyjaśnienia jego znaczenia, zakresu lub zastosowania. Jeżeli czynność egzekucyjną przeprowadzono na podstawie wyroku sądu, dłużnik nie może go zaskarżyć, powołując się na przyczyny faktyczne/prawne, które mógł podnieść w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji lub przed sądem apelacyjnym.

Jeżeli czynność egzekucyjną przeprowadzono na podstawie tytułu wykonawczego innego niż wyrok sądu, w zażaleniu na postanowienie o wszczęciu egzekucji można powołać się również na przesłanki faktyczne lub prawne związane z istotą prawa wskazanego w tytule wykonawczym, chyba że w przepisach przewidziano środek zaskarżenia umożliwiający pozbawienie wykonalności takiego tytułu wykonawczego, w tym powództwo na gruncie przepisów ogólnych.

Ta sama strona nie może wnieść nowego środka zaskarżenia, powołując się na przyczyny, które istniały w chwili złożenia pierwszego środka.

Sądem właściwym jest sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne lub – w celu wyjaśnienia znaczenia, zakresu lub zastosowania tytułu egzekucyjnego – sąd, który wydał orzeczenie podlegające wykonaniu.

Zażalenie można wnieść w terminie 15 dni od dnia, w którym:

- osoba wnosząca środek zaskarżenia dowiedziała się o tytule egzekucyjnym;
- zainteresowana strona została powiadomiona o dokonaniu zajęcia;
- dłużnik otrzymał wezwanie do stawienia się przed sądem lub został poinformowany o pierwszym etapie egzekucji.

Zażalenie w celu wyjaśnienia znaczenia, zakresu lub zastosowania tytułu egzekucyjnego można wnieść w każdej chwili przed upływem terminu wystąpienia o dokonanie czynności egzekucyjnych. Zażalenie, na mocy którego osoba trzecia zgłasza roszczenie do prawa własności/innego prawa rzeczowego do majątku będącego przedmiotem zajęcia, można wnieść w terminie 15 dni od dnia sprzedaży/przymusowego przeniesienia własności majątku. Niewniesienie zażalenia w wyżej wymienionym terminie nie uniemożliwia osobie trzeciej wykonania przysługującego jej prawa w drodze odrębnego wniosku.

Jeżeli sąd uwzględni zażalenie na postanowienie o wszczęciu egzekucji, wówczas – w stosownych przypadkach – sąd uchyła zaskarżone postanowienie lub zarządza zmianę, uchylenie lub zawieszenie samej czynności egzekucyjnej, uchylenie lub wyjaśnienie tytułu egzekucyjnego lub dokonanie czynności egzekucyjnej, której wykonania odmówiono. Jeżeli zażalenie zostanie oddalone, osoba wnosząca zażalenie może zostać zobowiązana – na wniosek – do zapłaty odszkodowania za szkody wyrządzone zwłoką w egzekucji; w przypadku wniesienia zażalenia w złej wierze na osobę, która je wniosła, nakłada się również grzywnę.

6 Czy istnieją ograniczenia dotyczące wykonywania orzeczeń, w szczególności odnoszące się do ochrony dłużnika lub terminów?

Niektóre składniki majątku są wyłączone z egzekucji. Egzekucji nie podlegają następujące ruchomości: przedmioty osobistego użytku/wyposażenie gospodarstwa domowego niezbędne do codziennego życia dłużnika i jego rodziny, przedmioty kultu religijnego, przedmioty niezbędne osobom niepełnosprawnym lub przeznaczone do opieki nad chorymi, trzymiesięczny zapas żywności dla dłużnika i jego rodziny oraz, jeżeli dłużnik prowadzi wyłącznie działalność rolniczą, żywność niezbędna do kolejnych zbiorów, zwierzęta zapewniające środki utrzymania oraz pasza niezbędna dla tych zwierząt do kolejnych zbiorów, opał niezbędny dłużnikowi i jego rodzinie na trzy zimowe miesiące, korespondencja osobista lub rodzinna, zdjęcia i obrazy itd.

Ponadto wynagrodzenie/emerytura/renta dłużnika podlegają zajęciu wyłącznie do wysokości połowy takich miesięcznych dochodów netto dłużnika w przypadku kwot należnych z tytułu obowiązku alimentacyjnego oraz do wysokości jednej trzeciej w przypadku innych rodzajów zobowiązań.

Jeżeli przychody z pracy lub sumy pieniężne wypłacane regularnie na rzecz dłużnika, które zapewniają mu samodzielne utrzymanie, wynoszą mniej niż krajowe minimalne wynagrodzenie za pracę netto, zajęciu podlega wyłącznie kwota przekraczająca połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Do kategorii dochodów wyłączonych z egzekucji należą: zasiłki i świadczenia państwowe na rzecz dzieci, świadczenia z tytułu opieki nad chorym dzieckiem, zasiłki macierzyńskie, świadczenia na wypadek śmierci, stypendia państwowe, dietyienne itp.

Zob. także odpowiedź na pytanie 4.3.

Powiązane strony

<https://www.executori.ro><https://www.just.ro>

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

■ Ostatnia aktualizacja: 08/08/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.